

பேசும் மக்களின் விருப்பம் எதுவோ, அது எப்போதும் நிராகரிக்கப்பட்டே வருகின்றது. தமிழ் மக்கள் விரும்புவது அமெதியான சமாதானத்ததைத் தான். இதனை பாலிகள் முதல் பரேனவாத அரசு வரை அனவைவரும் நிராகரிக்கின்றனர். மக்கள் பாலிகளின் யுத்தத்தனை விரும்புவதாகவும்,

அரசு பாலிகளின் அடிமதைத் தனத்தனை விரும்புவதாகவும் கஹி யுத்தத்ததைத் திணிக்கின்றது. யாரும் ஒரு தலைப்பட்ட சமாகத் தன்னும் கஹி, நரேமயாக மக்களாகக் கு சமாதானத்தையும், அமெதியையும் பிரகடனம் செய்துவிடவில்லை.

மக்களின் சமஹி பொருளாதார வாழ்வுடன் ஒன்றிணைந்து கஹி கருத்துரைக்கவில்லை. இதைப் பாலிகள் சரி, பாலியதிர்ப்புக் கும்பல் சரி, கருணா சரி, அரசு சரி யாரும் மக்களின் வாழ்வுடன் ஒன்றிணைந்து கருத்துரைக்கவில்லை. மக்களின் வாழ்வியல் துன்பங்கள் மலையாகி, அதுவே கண்ணீர் ஆறாக ஓடுகின்றது. அண்மையில் நடந்த தரேதலில் வாக்களிக் சந்தர்ப்பம் கிடைத்த ஒவ்வொரு தமிழனும், சமாதானம் வண்பியே வாக்களித்தனர். ஆனால் இந்தச் செய்தியைக் கஹி பிரபாகரனின் மாவீரர் தினச்செய்தி மறுதலிக்கின்றது. மாறாக தாம் விரும்பித் திணித்த முடிவையே, தமிழ் மக்களின் விருப்பாரந்த முடிவாக காட்டுவதே நிகழ்கின்றது.

பாலிகள் யுத்தத்தனை நோக்கி மீளச் செல்லுதல் என்ற பாலிகளின் அரசியல் நிலையும், பாலிகள் யுத்தத்தனை விரும்பியவாறு தொடங்க முடியாத வகையில் நிர்ப்பந்தத்தனைச் செய்வது என்ற அடிப்படையில் பரேனவாதம் கடிவாளங்களைப் போட்டுள்ளது. இரண்டு பகுதியும் தத்தம் பக்கத்துக்கு பரஸ்பரம் இழுக்கின்றனர். பாலிகள் யுத்தத்தனை நோக்கி படுகொலைகள், இராணுவம் மீதான தாக்குதல் என்ற அடிப்படையில் ஒரு யுத்தத்தையே ஆரம்பித்து விட்டனர். அரசு அதை தடுக்க சர்வதேச சமஹி கத்தையே நாடிநிற்கின்றது. ஏகாதிபத்தியம் பாலிகளின் இந்த நிலையை, அமெதியாகவே அனுமதிக்கும் என்ற நிலையை கடந்து செல்லுகின்றது.

இந்த நிலையில் ஏகாதிபத்தியங்களின் அதிகரித்த தலையீட்டு, தமிழ் சிங்கள மக்கள் முதல் இலங்கை வாழ் மக்களின் அடிப்படையான சூதந்திரத்தையே களேவிகுள்ளாக்கி உள்ளது. ஒரு அன்னிய தலையீட்டின் மூலம் தான் அமதி நிலவமுடியும் என்ற மக்கள் மத்தியிலான ஒரு நம்பிக்கையை, தமிழ் சிங்கள அரசியல் வாதிகள் பலாக்காரமாகவோ மக்களிடம் வலிந்து திணிக்கின்றனர். இந்த நிலையில் இலங்கையை அடிமையாக்கும் வகையில், அதிகரித்து வருகின்ற நெருக்குவாரங்கள், பாலிகளை வரலாற்றில் இருந்தே அரசியல் அனாதையாக்கின்றது.

ஐந்தாம் பருவம் அறிவுரைகள் ஐந்தாம் பருவம் அறிவுரைகள்

யாரும் இனம் கண்டுகொள்ள முடியாத வகையில், பரேனவாதம் தமிழ் மக்களின் அடிப்படையான ஜனநாயக உரிமையை இழிவாடியே மறுக்கின்றது. தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைகள் அரசியலில் இனம் காணமுடியாத சமீபக் காலமாக காணமால் போய்விட்டது. தமிழ் மக்களுக்கு கிட்ட அரசியல் ரீதியாக தமக்கு என்ன பிரச்சனைகள் என்று தெரியாத போய்விட்டது. இதுவே உண்மை. பிரச்சனைகள் வறும் புலிப் பிரச்சனையாக மாற்றப்பட்டுவிட்டது. தமிழ் மக்களின் பக்கதிலும் கிட்ட இப்படித்தான் மாறிவிட்டது. புலியை ஆதரிப்பவர்களும் சரி, எதிர்ப்பவர்களும் சரி, தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைகள் என்னவெனத் தெரியாத ஒரு நிலைக்குள் அம்மணமாகவே தரூப்பிணமாகிவிட்டனர்.

எங்கும் இந்த நிலை. இந்த அரசியல் உண்மையை பாலிகளின் இராணுவாத அரசியல் நடத்தலைகள், வளித் தெரியாத வகையில் சமீபக் காலமாக கின்றது. இலங்கையில் எந்தப் பரேனவாதக் கட்சியும், தமிழ் மக்களின் தேசிய இனப் பிரச்சனையை பிரச்சனையாகக் கிட்ட எடுக்கவில்லை. இதன் தமிழ் மக்கள் உணர்வு முடியாத வகையில், பாலிகளின் இராணுவாத அரசியலே விலங்கிட்டுள்ளது. இதுவே படிப்படியாக வறும் பிரபாகரன் பிரச்சனையாக மாறி வருகின்றது. இந்த நிலையில் சர்வதேச ரீதியாகவே சமீபக் காலம் தமிழ் மக்களின் ஜனநாயகக் கோரிக்கை சாற்றித் துண்மகளைக் கண்டு கொள்ளமுடியாத வகையில்,

புலியின் மக்கள் விரோத அரசியலே முன்னிலைபெட்டு நிற்கின்றது.

இந்த நிலையில் இன்று பரேனவாத அரசு வறும் புலிப் பிரச்சனையாக மட்டும் தான், தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையை எடுக்கின்றனர். இதைத் தான் புலிகளும் கட்ட தமிழ் மக்களிடம் மட்டுமல்ல, சிங்கள இனவாதிகளிடமும் திணித்துவிடுகின்றனர். பொதுவாக சிங்கள இனவாதிகள் தமது சொந்த இனவாத முகத்தை மட்டி நிற்கும் வண்ணம், புலிகளின் ஜனநாயக மீறல்களையே தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையாக மாற்றும் வகையில், புலியின் செயல்பாடுகள் முன்னிலைபெடுத்துப் பட்டி விடுகின்றது. புலிகளின் நடத்தைகளும் கட்ட இதுவாக மாறி நிற்கின்றது. இதைத் தான் புலியல்லாத தரப்பும் கட்ட, தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையை புலிப் பிரச்சனையாகவும், புலியின் ஜனநாயக மீறலைத் தான் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையாக காட்டுகின்றனர். அந்தளவுக்கு புலியின் இராணுவாத அரசியல், மக்களின் நலனில் இருந்து சிந்திப்பதையே மறுக்கின்றது. மக்கள் தமக்கு அடங்கி வாய்பொத்தி கைகாட்டி நிற்பதைத் தான், தசேயமாக புலிகள் புணர்ந்து காட்டுகின்றனர். நினதைதுப் பார்க்கவே முடியாதளவுக்கு, தமிழ் மக்களின் குரல் வளையில் புலிகள் கையை வதைத்தபடி தான், தமிழ் மக்களின் ஏக பிரநிதிகளாக தம்மதைமக் கறிக் கொள்கின்றனர்.

இந்த நிலையில் புலியின் ஜனநாயக மீறலைப் பற்றி நாம் நேர்மையாக பசே முற்பட வேண்டும் என்றால், நிச்சயமாக தமிழ் மக்களின் தசேயப் பிரச்சனையின் நியாயமான ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளை நாம் முதலில் அங்கீகரிக்க வேண்டும். தமிழ் மக்களின் தசேயம் சார்ந்த ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளைக் கட்ட புலிகள் அங்கீகரிக்கவில்லை என்ற உண்மையை நாம் கண்டு கொண்டு, அதை உயர்த்திப் போராட வேண்டும். இதன் மூலம் புலிகளின் குறுகிய தமிழ் தசேய வரையறைகளை தெளிவாக இனம் பிரித்துக் காட்டவேண்டும். இதை முதன்மையான அரசியல் பணியாகச் செய்தபடிதான், புலிகளின் மக்கள் விரோத ஜனநாயக மீறலை அம்பலப்படுத்த வேண்டும். இதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கும் யாருடனும், இதை அங்கீகரிக்க மறுக்கும் யாருடனும் நாம் இணங்கிப் போகமுடியாது. இதை அங்கீகரிக்க மறுப்பவர்களை கடும்பையாக விமர்சித்து தனிப்படுத்த வேண்டும். இந்த வகையில் தமது கொள்கையை கொண்டிராத யாரும், புலிகளின் ஜனநாயக மீறலைப் பற்றி பசே எந்தத் தகுதியும் கிடையாது. இவர்களிடம் எந்த அரசியல் நேர்மையும் இருப்பதில்லை. சூற்றி வளத்தைதுப் பார்த்தால், அதே புலிப் பாணி அரசியலையே கொண்டிருப்பர். இதைப் புரிந்து கொள்ள, நேர்மையான ஒருவனுக்கு விளக்கங்கள் எதுவும் தேவையற்றது. இது அரசியலில் ஈடுபடாத, தனிப்பட்ட மக்களுக்கு மட்டும் விதிவிலக்காக உள்ளது. புலிகள் அல்லாத அணி எல்லோரும் ஒரே அணி என்ற வாதமும் பொய்யானது. நேர்மையற்ற சமரசத்தையே

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 10 December 2005 13:29 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:56

கூறிக் கின்றது. மக்களுக்காகப் போராட முற்படாத அனைவரும், மக்களே தமது விடூதலகைக்காகப் போராட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் செயல்படாதவர்கள் அனைவரும், ஒரே அணியாக இருக்கவே முடியாது.

பொதுவாக அரசியலில் மக்களின் அடிப்படையைக் கோரிக்கைகளைப் பற்றிப் பச்சை மறுப்பவர்கள், புலிகளுடன் பச்சுவது பற்றியும், புலிக்கு எதிராக அரசியல் நடத்தவும் கட்ட முனையின்றனர். இலங்கையில் தமிழ் மக்களின் நியாயமான ஜனநாயகக் கோரிக்கையை ஏற்று, ஒரு அரசியல் தீர்வை தனது கட்சி சார்பாக அல்லது தமது அரசியல் சார்பாக முன்வைப்பதேயில்லை. இது புலியல்லாத தரப்பினரும் பொதுவான இன்றைய நிலையாகும். இலங்கையில் பரேனவாத கட்சிகளிடையே, இதுவே கொலுவேறி கிடக்கின்றது.

இந்த நிலையில் சர்வதேச அரங்கிலும், இலங்கை வாழ் மக்கள் மத்தியிலும், ஏன் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் கட்ட பரேனவாதம் தனது சொந்த இனவாத முகத்தை மறைத்து வெற்றிபெறுவது நிகழ்கின்றது. இதற்கு அடிப்படையைக் காரணம் என்ன. உண்மையில் புலிகளின் மக்கள் விரோத நடத்தலைக் கோரிக்கையான காரணமாகும். புலிகளின் இராணுவவாத அரசியல், தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையையே இல்லாதாக்குகின்றது. வெறும் புலிப் பிரச்சனையாகி அதைக் குறுக்கி விடுகின்றது. இதனால் மக்களின் மத்தியில் இருந்தும், சர்வதேச அரங்கில் இருந்தும் அன்னியமாகும் புலிகள், தமது சொந்த நிலையைத் தக்கவைக்க அதிகரித்த மனித உரிமை மீறலை தொடர்ச்சியாகச் செய்கின்றனர். இததைத் தான் அரசு மிக நேர்த்தியாகவோ, தனக்குப் பக்கபலமாகக் கொண்டு தனது சொந்த பரேனவாத நிலையைத் தற்காக்கின்றனர். தனது இனவாத ஓடும் குமுறையை விட, புலிகளின் மனிதயுரிமை மீறலை மூதன் மையான மனிதவிரோதச் செயலாகக் காட்டிவிடுகின்றது. இது தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் கட்ட, படிப்படியாக அங்கீகரிக்கும் நிலையே உருவாகி வருகின்றது.

சிங்கள பரேனவாத அரசு தொடர்ந்தும் பச்சைச் சுவர்த்தையில், புலிகளின் பலவீனங்கள் மற்றும் ஜனநாயக மீறல்களின் மீது தன்னதைத் தான் தற்காக்கின்றது. இதுவே புலிகள்

நடத்திய அனதைத் துப் பச்சேசு வார்த்தையிலும், புலிக் கு பாதகமாக இருந்தது. புலிகள் நடத்திய அனதைத் துப் பச்சேசு வார்த்தையிலும் புலிகள் தோல்வி பெற்றனர். பச்சேசுவார்த்தையை ஒரு தலைப்பட்சமாக முறித்து, முந்திக் கொண்டு இராணுவத் தாக் குதலை நடத்தினர். இராணுவ இலக்கில் புலிகள் தமக் கு சாதகமாக கருதியவை அனதைத் தும், அரசியல் இலக்கில் பாதகமாக அமைந்தது. மிகக் குறுகிய வட்டத்தில் நின்று புலிகள் சிந்திக் கும் ஒவ்வொரு கணமும், இந்த இராணுவ சீனியவாதம் புலிகளின் வற்றியாகவே எண்ண வதைத் தது. ஆனால் உண்மையில் அது அரசியல் ரீதியான தோல்வியையே ஏற்படுத்தி வருகின்றது.

புலிகள் அரசியல் தீர்வடைப்பற்றி எப்போதும் பச்சே மறுக்கும் அரசியல் உள்ளடக்கத்தின் பின்னால், இராணுவவாதமே முதன்மை பெற்று நிற்கின்றது. அதாவது புலிகள் ஆயுதத்தை கைவிட்டால், அவர்களிடம் அரசியல் ரீதியாக பச்சேவதற்கு என்று எந்த மாற்று அரசியலும் கிடையாது. இந்த அடிப்படையான அரசியல் உண்மையான, புலிகளை பச்சேசு வார்த்தை மச்சேயை விட்டு இராணுவவாதத்தை நோக்கி ஓடவகைக்கின்றது. இதனால் குறுகிய இராணுவவாதக் கோரிக்கைகளுடன் பச்சேசு வார்த்தைகள் முறிந்து போகின்றன. பச்சேசுவார்த்தை மச்சேயில் இருந்து ஓடவதற்கான காரணங்களாக கண்டிப்பிப்பதே, எப்போதும் புலியின் அரசியல் நிலையாக இருந்தது, இருக்கின்றது. 1995 இல் புலிகள் சந்திரிக் கா அரசுக் கு இடையில் பரிமாறப்பட்ட பச்சேசுவார்த்தை உள்ளடக்கம் சார்ந்த கடிதங்கள், (இதில் ஒரு பகுதியை பாலசிங்கத்தின் போரம் சமாதானமும் என்ற நூலில் பாரக் கமுடியும்) தளையாக புலிகளின் அரசியல் வங்குரோத்ததைத் தான் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. பச்சேசுவார்த்தை என்றும், மக்களின் அடிப்படையான இயல்பு வாழ்வு என்றும் புலிகள் எப்போதும் கருவது எல்லாம், ஒரு சமாதானத்தை நோக்கியல்ல. மாறாக பரினவாதம் தடுத்து வந்த பொருளாதார தடை சார்ந்த பொருட்களையே எப்பெறவும், இராணுவநோக்கில் நிலைமைகளை மாற்றி அமைக்கவும் தான் அனதைத் துப் பச்சேசு வார்த்தைகளையையும் புலிகள் நடத்தினர். இந்த வகையில் புலிகள் நடத்திய அனதைத் துப் பச்சேசுவார்த்தையையும், புலிகளை மச்சேயில் இருந்தே ஓடவதைத் தது. புலிகள் ஆயுதம் இல்லாத எந்த ஒரு நிலையிலும், அவர்கள் மக்கள் முன் சின்று அரசியல் செய் ய என எதுவும் இருப்பதில்லை. மக்களிடம் அடாத்தாக மிரட்டி அணி பணியவதைத் தே, எப்போதும் தமது அரசியல் செய் ய பழக்கப்படுத்தப்பட்டவர்கள் தான் புலிகள். மக்களிடம் தமது சொந்த அரசியலை விளங்கப்படுத்தி ஏற்கவகைக் கும், அரசியல் நேர்மையும் தாரமீ கப் பலமும் இவர்களிடம் கிடையாது.

இந்த நிலையில் புலிகளின் பச்சேசுவார்த்தைகளை மிக நெருங்கிப் பார்த்தால், இராணுவம்

அத்துமீறுகின்றது, பொருளாதாரத் தடவை என்ற வழமையான பல்லவியைத் தாண்டி புலிகள் வறேறு எந்த அரசியலையும் பச்சுவதில்லை. பச்சுவார்த்தை மடையில் இதுவோ புலிகளின் அதியுயர்ந்த அரசியலாகவும் உள்ளது. இந்த நிலையில் எப்படி புலிகள் ஆயுதம் அல்லாத ஒரு நிலையில் நீடிக்கமுடியும். மக்களின் இயல்புவாழ்வு பற்றி அபிக்கபி கிறும் இவர்கள், மக்களுடன் கொண்டுவந்துள்ள உறவு அனைவருக்கும் மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்ததே. மக்களின் இயல்பான வாழ்வை மறுப்பதில், புலிகளின் பங்கேடு மிக முக்கியமானதாக உள்ளது. (பார்க்க யுத்த நிறுத்தம் நல் அறிக்கைகளை) இது எப்போதும் மக்கள் விரோதத் தன்மை கொண்டதாக உள்ளது. யுத்தமற்ற சமூகங்களில் மக்களின் இயல்பு வாழ்வை, படுபயங்கரமாக நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்குபவர்கள் புலிகளாகவே உள்ளனர்.

மக்களின் இயல்பு வாழ்வு என்ற பெயரில் புலிகள் கோருவது எல்லாம், புலிகளின் இராணுவவாத போக்குக்கு ஏற்ற பொருளாதார மற்றும் இராணுவ செயல்பாடுகளைத் தான். இதனை பரிசீலிப்பதும் மிகச் சிறப்பாக வரவேற்கின்றது. உண்மையில் இனப்பிரச்சனையை பச்சி முடிவெடுக்க விரும்பிய காலகட்டங்கள் தவிர, மற்றைய நேரங்களின் புலிகளை அம்பலப்படுத்தவும் அவர்களைத் தனிமைப்படுத்தவும் இது போதுமானதாகவே அமைந்தது. புலிகளின் சொந்த நலன் சார்ந்த பொருளாதாரக் கோரிக்கைகளுடன் அதற்கு ஏற்ற ஒரு நிர்வாகக் கட்டமைப்பு, என்ற வகையில் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையைச் சூருக்குவது எதிரிக்கு லாபமாகிவிடுகின்றது. இனப்பிரச்சனையின் தீர்வுபற்றி பச்சுவணேடிய அவசியமல்லாத நிலைக்கு, புலிகள் எதிரிகளை இட்டுச் சென்று விடுகின்றனர். அரசியல் ரீதியாகவும், சர்வதேச ரீதியாகவும் பரிசீலிப்பதே தனிமைப்படுத்த முடியாத முட்டாச்சந்தியில், புலிகளைத் தள்ளிவிடுவதன் மூலம் தான், அன்றாடம் புலிகளை அம்பலமாக்கி வருகின்றனர். இந்த நிலையில் பிரபாகரனின் மாவீரர்தினச் செய்தி சிணுங்கி சிங்காரித்து வளிவருகின்றது.

ஐந்தாம் பருவம் அறிவுரைகள் ஐந்தாம் பருவம் அறிவுரைகள் ஐந்தாம் பருவம் அறிவுரைகள் ஐந்தாம் பருவம் அறிவுரைகள் ஐந்தாம் பருவம் அறிவுரைகள்.

புலிகளின் தலைவர் மாவீரர்தின உரையில், தமது சொந்த நிலையை விளக்க

முன்கின்றார். தாமே வலிந்து உருவாக்கிய முட்டாச் சந்தியில் தாமே திணறுவதையும், அதை நேரே அதைக் கவர்ச் சியாக ப+சிமெழுகி தம்மதைத் தாம் நியாயப் படுத்துத் திவிட முன்கின்றார். தாமே உருவாக்கிய ஒரு முட்டாச் சந்தியில் நிற்பதை ஒத்துக் கொள்கின்றனர். பிரபாகரனின் மாவீரர் உரையில் "சமாதானப் பச்சை என் பது எமது விடூதலைப் போராட்டப் பாதையில் வகைக்கப்பட்ட பொறி" என்று கஹுகின்றார் பிரபாகரன். இந்த பொறியில் சிக்கியது எப்படி? அவர்கள் சிக்க வதைத் தனரா? அல்லது நீங்களாக வலிந்து சிக்கிக் கொண்டீர்களா?

இந்தக் களே வியை நாம் கடைபிடித்து அவசியமாகிவிடுகின்றது. எப்படி நீங்கள் சிக்கிக் கொண்டீர்கள். இந்த சிக்கலில் இருந்து மீள்வது எப்படி? யுத்தநிறுத்தத்தை 2001 இல் ஒருதலைப் பட்ட சமாக முதலில் நீங்கள் தான் அறிவித்து சமாதானக் கதவை தட்டியதாக பெருமறைப்பட்டவர்கள் தான் புலிகள். இதே நோக்கில் 2000ம் ஆண்டு இறுதியில் தொடங்கி நாலு மாதகால யுத்த நிறுத்தத்தையும் ஒரு தலைப் பட்ட சமாகவும் நீங்கள் தான் அறிவித்தீர்கள். இப்படி பச்சைவார்த்தை நோக்கி நீங்கள் அறிவித்த உங்கள் முடிவு, எப்படி இன்று ஒரு பொறிக் கிடங்காக அமையமுடியும். நீங்களே சிந்தித்து ஏற்படுத்திய புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம், எப்படி பொறிக் கிடங்காக அமைந்தது. பொறிக் கிடங்கை நாங்களே எமக்கு தோண்டினோமா அல்லது எதிரி தோண்டினானா?

முதலில் எதிரிக்கு வளியில், எமது தவறு என்ன என்ற சுயவிமர்சனமற்ற பார்வைதான், முதலில் எமது பொறிக் கிடங்காகும். இதற்கு உங்கள் அரசியல் தவறுகளே அடிப்படையைக் காரணமாகும். அரசியலை வறும் இராணுவவாதமாக சிந்திக்கும் போது, அதை நடமைமுறைப் படுத்தும் போது, பொறி ஆழமாகவே இறுகிவிடுகின்றது. தமிழ் மக்களின் வாழ்வுடன் நீங்கள் ஒன்றியிருந்தால், தமிழ் மக்களின் இயல்பான சமீக அரசியல் பொருளாதார கோரிக்கையுடன் ஒன்றியிருந்தால், இந்தப் பொறியென்பது சாத்தியமில்லை. இன்று புலிக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் இடையில் என்ன வகையான உறவுள்ளது. ஆண்டான் அடிமைகள் என்ற நிலை பிரதேச அடிமை உறவுமுறையே காணப்படுகின்றது. மக்களை கண்காணிப்பதே உங்கள் அரசியல் இராணுவ வலையாகிவிட்டது. இந்த மக்களை கஹிப்பட்டுள்ளதாக எதிரியின் முன்தள்ளிவிட்டு, அவர்களை உங்கள் கோசங்கள் மீலம் கோசம் போடவகைக்கும் இந்திய பிழைப்புவாத அரசியல் முறையே இங்கும் காணப்படுகின்றது. பொறி இப்படி பல தளத்தில் இறுகிவிடுகின்றது.

அரசியல் ரீதியாக எதிரியை எதிர்கொள்ளும் அரசியல் ஆளுமனை அனைத்தையும் அழித்தொழித்தாயிற்று. பாலசிங்கம் "அங்கே பொறிகள் இருக்கும். சதி வலைப் பின்னல்கள் இருக்கும். என்ன மாதிரி பாலசிங்கத்தையெல்லாம். புலிகளை என்ன மாதிரி அவர்களது இலட்சியத்திலிருந்து திருப்பி வரேறு பாதையில் கொண்டுவரலாம் என்று சதிகள் இருக்கும். இவகைகளுக்கு முகம் கொடுக்கவேண்டும். பச்சைவார்த்தை என்றால் சாதாரண விடயம் அல்ல. சிங்கள எதிரி தங்களிடம் உள்ள சிறந்த சாணக்கியர்கள், சிறந்த அறிவுஜ்ஜிகள், பெரிய பதிப்பாளர்கள், சட்டமேதைகளை அனுப்புவார்கள்." என்று கஹுகின்றார். ஏன் உங்களால் இப்பிச்செய்யமுடியவில்லை. பொறியை தாங்களே தமக்கு வட்டிவிட்டு, சதியை தமக்கு தாமதே உருவாக்கிவிட்டு, அதை எதிரியின் புத்திசாலித்தனத்தின் மீது சோதித்துக் காட்டுகின்றனர். பாலசிங்கம் உளறும் போது "சிங்களவனின் மலேமாயில் ஒன்றும் இல்லை" என்கின்றார். கடைகிறவன்களே பயல் என்ற நிறைப்பு. "சிங்களவனின் மலேமாயில் ஒன்றும் இல்லாதவன் தான் பொறியை வட்டி வதைத் திருப்பதாகத் தலவைர் கஹியழுகின்றார். "சிங்களவன் மலேமாயில் ஒன்றும் இல்லாதவன் தான் "சிறந்த சாணக்கியர்கள், சிறந்த அறிவுஜ்ஜிகள், பெரிய பதிப்பாளர்கள், சட்டமேதைகளை அனுப்புவார்கள்." என்று கஹும் போது, அதற்கும் உற்சாகமாகவும் விசிலடித்து கதைட்டுகின்றனர். மலேமாயில் ஒன்றும் இல்லாதவன் உண்மையில் யார் என்றால், இதையெல்லாம் கொண்டிருக்கும் நீங்கள் தான் என்பதை, பாலசிங்கம் சட்டசுமமாகவே சொல்லிவிடுகின்றார்.

"மலேமாயில் ஒன்றும் இல்லாத சிங்களவன் வட்டிய பொறியில் "மேதேசு" தசீய தலவைர் பொறிந்து போனது எப்படி.? பொறியை எமக்கு நாமே வட்டினோம். இதுவே உண்மை. பரீனவாதம் தனது நோக்கில் சதிகள், மோசடிகள், அடக்குமுறைகள் என்ற எல்லாவிதமான மனிதவிரோத ஆயுதங்கள் மல்லம் தன்னதையே ஆயுதபாணியாக் கிப்பி புத்திசாலித்தனமாக இயங்குகின்றது. இதுவே உண்மை. நாமும் அப்படி இயங்க முடியாது. எல்லாவிதமான சதிகள், மோசடிகள், மனிதவிரோத நடத்தைகள், அடக்குமுறைகளைக் கொண்டு புத்திசாலித்தனமாகக் கட்ட இயங்க முடியாது. புத்திசாலித்தனமாக இயங்குவதாக நம்பிய எந்த விடையையும், புலிக்கு பாதகமாகவே அமைந்தது. நாங்கள் விடுதலையைக் காக்கப் போராடுவது என்ற பணியை கைவிட்டு, சதிகள், படுகொலைகள், சித்திரவதைக் கட்டங்கள் என்ற மனிதவிரோத செயலையே விடுதலையாக காட்ட முற்பட்ட போது, பொறி தன்னளவில் எமக்கு ஏற்ப அதுவாகவே பொருந்திவிடுகின்றது. பொறி எதையும் பரீனவாத அரசு எமக்கு மலே திணிக்கவில்லை. நாமே எமக்கு ஏற்ப போட்டுக் கொண்டவதையே இவை. இந்த மனிதவிரோத செயலை செய்துவிட்டு, அதை நாம் செய்யவில்லை என்று மறுப்பதைக் கட்ட யாரும் (ஏன் நீங்களும் கட்ட அதை) உண்மையானது என்று ஏற்றுக் கொண்டதே கிடையாது. உண்மையே ஒன்றாகவே எப்போதும் இருக்கின்றது. அது பொறிவடிவில் பவே உருவம் எடுத்து நிற்கின்றது.

"சிங்கள எதிரி தங்களிடம் உள்ள சிறந்த சாணக்கியர்கள், சிறந்த அறிவுஜீ விகள், பெரிய பதிப்பாளர்கள், சட்ட மதேகைகளை அனுப்புவார்கள்." என்றால் ஏன் எம்மால் முடியவில்லை. எமது பலவீனம் என்ன? நாம் எமது சமீகத்தின் மிகச்சிறந்த சூய அறிவுள்ளவர்களை கொண்டு ஒழித்துவிட்டோம் அல்லது தலகைகூனிந்து வாழும் கன்னிப் பெண்ணாகிவிட்டோம். பிணாமிகளைக் கொண்டு அரசியல் நடத்தினால், பொறிகள் பலவாகவா மாறிவிடும். அந்த பிணாமிகளே (இன்று புலி பாட்டுப்பாடும் சந்தர்ப்பவாத விசுவாசிகள்) எதிர் காலத்தின் மிகப் பெரிய பொறியாக புலிகளே சவால் விடுவார்கள். சிங்களப் பேரினவாதத்தின் நயவஞ்சகமான அணுகுமுறைகளை புத்திசாலித் தனமாக எதிர்கொள்ளக் கூடிய, ஆற்றல் உள்ளவர்களை நாமே எமது சூயநலத்துடன் வட்டையாடிவிட்டோம். புலிகளுடன் கூடி நிற்பவர்கள், எந்த சூயமும்ற்ற, சூயமான அறிவற்ற சந்தர்ப்பவாதிகள் தான். இதனைக் காலம் தெளிவாக அவர்களுக்கே நிறுவிக்காட்டும். லண்டன் ஜயெதவேன் போன்றவர்கள் கூட ஒரு உதாரணம்.

நலமடிக் கப்பட்ட ஒரு தமிழ் சமீகத்தை நாமே உருவாக்கி வதைத்துக் கொண்டு, பச்சு வார்த்தை என்பது சமீகச் சியும் சதியும் கொண்ட பொறிகள் இருப்பதாக, இராணுவவாத நோக்கில் கூறுவதில் எந்தவிதமான அர்த்தமும் அதற்கு இருப்பதில்லை. இதில் இருந்து தப்பிப்பிழைக்க "மதேக" பிரபாகரன் வழிகாட்டும் இராணுவாத நடவடிக்கைகள் கூட, உண்மையில் மற்றொரு பொறிதான்.

மிக நுணுக்கமாக பார்த்தால் பொறிக்கிடங்கு புலிகளின் இராணுவாதத்தில் இருந்தே தொடங்குகின்றது. சமாதானம் என்ற பெயரில் உருவான அமையான காலத்தில் நடபெற்ற தொடர்ச்சியான படுகொலை அரசியல் இன்று, இராணுவம் மீதான கண்டுவீச்சுகளாகவும் தாக்குதலாகவும் மாறிவருகின்றது. இது எந்தவிதத்தில் பொறிக்கிடங்காக அமையாது என்பதை புலிகள் விளக்குவதில்லை. புலிகளின் இந்த அணுகுமுறையைப் பேரினவாத அரசு எப்படி அணுகுகின்றது என்பதுதான், இதன் மற்றொரு பொறி. இந்த பொறியில் புலிகளை மாட்டிவிட்டு, இடக்கிடபொறிக்குத் தீனி போடவது போல், ஒரு சில படுகொலைகளை புலிகள் பாணியில் இனம் தெரியாத

10 / 24

பொறி எனப் புது பச்சை வார்த்தைகளில் மட்டுமல்ல, இராணுவாதத்திலும் காணப்படுகின்றது. மனிதவிரோத நடத்தைகள் அனைத்தும் பொறிகள் தான். அந்த பொறியை நாமே நமக்கு உருவாக்கிக் கொள்வதுதான். எதிரி அதை பயன்படுத்திக் கொள்கின்றான். உலகில் பல நாடுகளின் இராணுவவாதப் பொறிகளில் தான், பல அதிகார மையங்கள் தகர்ந்துபோனது. இராணுவவாதம் எல்லா நேரங்களிலும் வற்றிப்பெறுவதில்லை. இங்கு புலிகள் மற்றும் சிறிலங்கா என்ற இரண்டு இராணுவங்கள் மோதுவதையிட்டு நான் பச்சையில்லை. புலிகளின் அரசியல் மற்றும் இராணுவ நடத்தைகள் சர்வதேச நிகழ்ச்சி நிரலான பின்பாக, சர்வதேச ரீதியாக ஏற்படும் நெருக்கடிதான் இங்கு மிகப் பெரிய பொறியாகும். சர்வதேச தலையீட்டை வலிந்து கோரியவர்கள் நாம் என்ற வகையிலும், ஆப்பிழுத்த குரங்காட்டம் குரங்குச் சட்டைகளையே "மதேகு" தலமையில் நாம் சிறுபிள்ளைத் தனமாக செய்த வண்ணம் உள்ளோம்.

இந்த நிலையில் "மதேகு" பிரபாகரன் கிறுக்கின்றார் ".. நாம் ஆயுத வன்முறையிற் காதல்கொண்ட போர் வெறியர் அல்லர் என்பதையும் சமாதான மென்முறையில் நாம் பற்றுறுதி கொண்டவர்கள் என்பதையும் உலகாக்க உணர்த்திக் காட்டவேண்டிய தவேயும் எழுந்தது." என்கின்றார். இப்படி அடூப்படியில் கண்ணை மூடிக் கொண்டு பால்குடிக்கும் பின்னையாட்டம், கதை சொல்வதைத் தாண்டி, இதில் உண்மை எதுவும் கிடையாது. வன்முறையும், படுகொலையுமின்றி புலிகள் குச்சு கட்டி விடுவது கிடையாது. எம்மன நோக்கி எச்சரிக்கும் போது, காத் து போகாத இடத்திலும் கட்டி நாம் புகுந்து விளையாடவோம் என்றதன் பின்னால் கொலுவதே இருப்பது, ஆயுத வன்முறையிற் காதல்கொண்ட மனநோய்தான் என்பதைத் தாண்டி வேறு எதுவுமல்ல. சமாதானம், அமைதிக் காலத்தில் தொடர்ச்சியான படுகொலைகள் (அண்ணளவாக 1000 படுகொலைகள்), கடத்தல்கள், சித்திரவதைகள், கப்பம் என்று மனித விரோத வன்முறை பரந்த தளத்தில் காணப்பட்டது. இது "போர் வெறியர் அல்லர்" என்ற கற்றை நகைப்புக் குரியதாகி விடுகின்றது. இதைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்த சமகாலத்தில், தாம் "போர் வெறியர் அல்லர்" என்ற சொந்த அரசியல் பிணாற்றலையே, நடமெறையில் புலிகளே மறுத்து நிற்கின்றனர். இந்த வாதம் உரையை மெருகட்ட சரேக்கப்பட்ட வெறும் அழகான சொற்கோவகை தான்.

ஏன்தாம் பச்சை வார்த்தைக்குப் போனார்கள் என்பதை மாவீரர் உரையில் "... எமது தசீய விடூதலைப் போராட்டத்தை உலகமயப்படுத்தி சர்வதேசச் சமீகத்தின்

அனுதாபத்தையும் ஆதரவையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் இது அவசியமாக இருந்தது." என்கின்றார். இதனை சாதிக் க முடிந்துள்ளதா? அல்லது மலேமும் தனிமைபட்டு வறும் "பயங்கரவாதக்" குழுவாக அம்பலமாகியுள்ளனரா? உண்மையில் உலகளவில் நடந்தது, புலிகள் தங்களதைத் தாமதே அம்பலமாக்கிக் கொண்டது தான். பல நாட்கள் புலிகளை தடையெய்யும் நிலைக்கு நிலைமை மாற்றமடைந்துள்ளது. இதனைத் தான் "மதேகு" மற்றும் "மதியுரையர்" வழிகாட்டலில் உருவான சமாதானம் செய்து முடித்துள்ளது. இதனை விட்டு வறே எதுவுமல்ல. எதற்காக பச்சு வார்த்தை தொடங்கினாரோ, அதனைக் கு எதிர்ப்புறையில் இது முடிந்துள்ளது. இதனை சிங்கள பரேனவாதம் தனது பிரச்சார வலிமையால் செய்யவில்லை. புலிகளின் மக்கள் விரோத அரசியலனைக் கொண்டு, அந்த நாட்களே சொந்த முடிவை இலகுவாக எடுக்கத் துண்பியது. நாம் எமக்கு பொறியை வெட்டினோம். இது தான் உண்மை. இதனைத் தான் பச்சு வார்த்தை சாதித்தது.

இந்த நிலையில் மாவீரர் உரையில் பிரபாகரன் "தமிழ் மக்களின் அடிப்படையான அரசியற் கோரிக்கைகளை ஏற்று ஒரு நியாயமான தீர்வுத் திட்டத்தைச் சிங்கள இனவாத ஆட்சியாளர் முன்வைக்கப் போவதில்லை என்ற உண்மையைச் சர்வதேச சமீபத்திற்கு நிரூபித்துக் காட்டுவதும் எமது நோக்கமாக இருந்தது. இப்படியான குறிக்கோள்களுடனேயே நாம் பச்சுக்களின் பங்குகொண்டோம்." என்று கருதுகின்றார். நல்லது. இதனைக் கூட புலிகளால் சாதிக் க முடிந்தா? எனின் இல்லலை. பிரச்சனை எப்படி உள்ளது. தனிப்பட்ட புலிப் பிரச்சனையாக விடையைச் சூருங்கிவிட்டது. தமிழ் மக்களின் பிரச்சனை படிப்படியாக காணாமல் போய்விட்டது. சிங்கள மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, தமிழ் மக்களுக்கு கூட தமிழ் மக்களின் பிரச்சனை என்னவெனத் தெரியாத நிலைக்கு சரிந்து சீரழிந்து சென்றுவிட்டது. இதுவே புலிகளின் நிலைக் கூட. பிரச்சனை புலிப் பிரச்சனையாகவும், புலியின் தலைவரின் பிரச்சனையாகவும் கூட மாறிவிட்டது. இவர்கள் அரசியல் பச்சும் போது பரேனவாதம் நடத்திய சில கொலைகளைச் சொல்வது, அல்லது பரேனவாதத்தின் சில நடத்தலைகளைச் சொல்வதுடன் அரசியல் கருவிக் குறுகிப் போய்விட்டது. தமிழ் மக்களின் தசேயப் பிரச்சனை படிப்படியாக மறைந்து மடிந்துவிட்டது.

ஏன் சிங்களப் பரேனவாதம் தசேய இனப்பிரச்சனை இருப்பதைக் கூட கருத்தில் எடுக்கவில்லை. அதனை வறும் புலிப் பிரச்சனையாக சூருக்கி காட்டுகின்றது. இந்த நிலைக்கே புலிகளின் அரசியல் வழிகாட்டி நிற்கின்றது. ஏகப் பிரதித்துவம் என்ற பெயரில், பிரச்சனை வறும் புலி சாந்த பிரச்சனையாக மாறிவிட்டது.

தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைகளுக்கு ஒற்றை ஆட்சி அமைப்பில் ஒரு தீர்வு என்ற பரேனவாதச் செய்திக்கு மாற்றாக, சமாதானத்தலை ஆதரிப்பவர்கள் இதனை அம்பலப்படுத்தி எதையும் யாரும் முன் வைக்கவில்லை. அமைதி முயற்சியில் ஈடுபடுவதாக கூறும் புலிகள் கூட, மௌனமாகி விடுவது கூட, பரேனவாத அரசுக்குச் சார்பானது தான். இலங்கையில் அமைதி வழியில் பசே தசேய பிரச்சனையைத் தீர்க்க முற்படுபவர்கள் யாராக இருந்தாலும், இதனை முழுமையாகவும் தள்ளிவான வகையில் இதனை அணுகுவேண்டும். இது மட்டும் தான் சரியான அரசியல் வழியாகும். குறிப்பாக இலங்கையில் ஆட்சி அலகுகள் நிச்சயமாக இனரீதியாக பிரிக்கப்பட வேண்டும். தமிழ்ப்சேம் வடகிழக்கு மக்களுக்கு மட்டும் ஒரு தீர்வு என்பது, அது எந்த வகையான அரசியல் அலகாக இருந்தாலும் கூட, அதன் பின்னால் பரேனவாதம் கொலுவேற்று இருக்கும்.

மாறாக இனரீதியாக தள்ளிவான வரையறுக்கப்பட்ட வகையில், இலங்கை முழுக்க ஓரே விதமான ஆட்சியலகுகள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இது சிங்கள மக்களுக்கும் கூட பொருந்தும். அதாவது சிங்கள மக்களுக்கும் கூட இனரீதியான ஒரு ஆட்சியலகை உள்ளடக்கிய ஒரு தீர்வு அவசியமானது. இதுவே தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். இது மட்டும் தான் குறைந்தபட்சம் இன முரண்பாட்டை சரியான வழியில் தணிக்கும். இல்லாது தமிழருக்கு மட்டும் ஒரு தீர்வு என்பது, மற்றைய ஆட்சி என்பது பழையபி இனரீதியானதாகவே அமையும். தமிழ் சிங்கள மக்களின் தனித்துவமான இன ஆட்சி அலகுகள் மட்டுமின்றி, முஸ்லீம் மலையை மக்களின் ஆட்சி அமைப்பு வடிவங்களை உள்ளடக்கிய வகையில் நான்கு தனியான ஆட்சி அமைப்புகள் இனப்பிரச்சனையின் தீர்வில் தள்ளிவான உருவாக்கப்பட வேண்டும். இது சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தாடன கூடியதாக அமையவேண்டும்.

இதனை அடிப்படையாக கொண்ட ஒரு கூட்டாச்சி அமைப்பு முறை, இதனுடன் அக்கபக்கமாக அமைய வேண்டும். இது இலங்கை முழுமையாகும் ஒரு அமைப்பாக கொண்ட அமைய வேண்டும். அதேநேரம் இந்த கூட்டாச்சி இனரீதியான சட்டங்களான தன்னிச்சையாக ஏற்படுத்த முடியாத வகையில், அதிகாரம் கொண்ட சமமான பிரதிநிதித்துவம் கொண்டதும் அவற்றின் முடிவில் தாங்கியிருக்கும் ஒரு அமைப்பை உருவாக்க வேண்டும். இதனை இனப்பிரச்சனையில் அமைதித் தீர்வுகளை காண குறைந்தபட்ச ஜனநாயகக் கோரிக்கையாக முன்னிறுத்த வேண்டும்.

இப்படி எதையும் தள்ளிவைக்க பிரபாகரனின் பச்சை வார்த்தை, அரசியல் ரீதியாக முன்வைத்தது கிடையாது. அவர்கள் எதைப் பச்சினார்கள் என்று கேட்டால் அதுவும் தெரியாது. பாலசிங்கம் வளையிட்டுள்ள 790 பக்கங்களாகக் கொண்ட "போரும் சமாதானமும்" என்ற நூலில் கிட்டிதான் காணமுடியாது. பிரபாகரனின் மாவீரர் உரையான முடிவாக நான்கு வருடங்களின் பின் எதையாவது சாதிக்க முன்வைத்ததா எனின் எதுவுமில்லை. பரீனவாதம் எதையும் கொடுக்க முன்வரவில்லை என்பது ஒருபுறம். மறுபுறம் புலிகள் அரசியல் ரீதியாக தமது சரியான அரசியல் நிலையைக் கட்ட தம்மளவில் தன்னும் சாதிக்க முடியவில்லை.

இந்த நிலையில் குறைந்தபட்சம் அனுதாபத்தைக் கட்ட பிறமுடியவில்லை. பிரபாகரன் நின்றதை மாதிரி, சொன்ன மாதிரி சர்வதேச அரசுகளைத் தானும் வளன்று எடுக்கவில்லை. சர்வதேச மக்களை இப்போராட்டத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் வற்றிகொண்டுவருவதானதான் எனின் அதுவும் இல்லை. சொந்த மக்களின் அனுதாபத்தை ஆதரவை பற்றுவது எனரா எனின் இல்லை. வெடிகுண்டும், துப்பாக்கியும், வாள்வெட்டும், அடியுதையும், ரயர் எரிப்பும், பிளாமி பெயரில் எச்சரிக்கையும் இன்றி, புலிகள் உயிர்வாழ்வதே முடியாது உள்ளனர். புலிகள் குச்சு விட்டாலும் இவ்வை அவசியமாகிவிட்டது. இதுவே சமாதானம் சாதித்த ஓரயோரோ உண்மை.

இதற்கான அடிப்படையைக் காரணம் என்ன? புலிகளின் இராணுவவாதம் தான். ஆயுத வன்முறையில் காதல் கொண்ட நடத்தையை நெருக்கடி அனதத்துக்குமான காரணமாகும். மக்களை நம்பி அரசியல் செய்வதில் எந்தவிதமான நம்பிக்கையும் அற்றவர்கள் தான் புலிகள். பச்சைவார்த்தை தொடங்கியது முதலே கொல்கைகள் தொடங்கியது. ஒப்பந்த விதிகளை அரசைப் போல கடுமையாகவமீறி வந்தனர். புலிகளின் இராணுவவாதம் மீறல்தான், தனது தவிர்க்க முடியாத அரசியல் நிலையென பறசாற்றத் தொடங்கியது. இந்த அத்தமீறல்கள் படிப்படியாக இராணுவம் மீதான தாக்குதலாக மாறிவிட்டது. இதுவே புலிகளை மிகத் துல்லியமாக, அரசியலில் இருந்து தனிமைப்படுத்தும் சர்வதேச நிலைக்கு நகர்த்திச் சென்றது, செல்லுகின்றது.

நாம் ஏகாதிபத்திய அரசுகளை விடவோம், அந்த நாட்டு மக்களகைக் கட்ட நாம் வலிந்து எடுக்க முடியவில்லை. எங்கள் மனிதவிரோத அரசியல் நடத்தகைகளை, அவர்களால் கட்ட துளியளவாகக் கட்ட ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்ற உண்மை பரிசீலின்று எம்முன்னுள்ளது. ஐரோப்பிய யூனியனுக்கு முன்னால் நின்று, தம்மீ தான தடயை நீக்கக் கோரி தாழ்மையான விண்ணப்பம் செய்கின்றனர். இப்படி செய்வது கட்ட அடிமதைத் தனம் தான். ஐரோப்பிய மக்கள் தான் தடயை நீக்கக் கோரி ஆர்ப்பாட்டம் செய்யலாமே ஒழிய, நாங்கள் அதைச் செய்யமுடியாது. ஏகாதிபத்தியங்கள் என்பது நாடகளை காலனியாதிக் க எல்லைக்குள் கொண்டுவரும் அரசியல் அடிப்படையில் தான் திட்டமிட்டு செயல்பட்கின்றன. இந்த நிலையில் ஏகாதிபத்தியம் பற்றி எந்த உணர்வும உணர்ச்சியும் இன்றி, அவர்களின் அரசியல் தயவுக் காக மக்களை நகர்த்துவது அர்த்தமற்றது. மாறாக அந்த நாட்டு மக்கள் போராடவணேடும் என்ற அடிப்படையில், நாம் எமது சரியானநிலையை உருவாக் க எம்மை நாம் சுயவிமர்சனம் செய்வதன் மூலமே அவர்களுடன் நாம் இணைந்து நின்று போராடவணேடும்.

ஏகாதிபத்தியங்கள் தடகைக்கு கட்டும் பகிரங்கமான அனதைத் தும் காரணங்களும், பாலிகளின் மனித உரிமை மீ தானதாக காணப்படுகின்றது. அதாவது மக்கள் பற்றி தான், பாலிகளைப் போல் ஏகாதிபத்தியமும் மிக் கால் சிந்துகின்றனர். இதைப் பயன்படுத்தியே, ஏகாதிபத்திய தடகைகள் அமைகின்றன. இந்த நிலையில் மக்கள் விரோதச் செயலை, பாலிகள் இல்லாதொழிக் க முன் வரவில்லை. மாறாக அதையும் அங்கீ கரிக்க கோருகின்றனர். அத்துடன் மனிதயுரிமை மீ றல்களை அதிகரித்த வகையில் தொடர்ச்சியாக கயாளுகின்றனர். உண்மையில் பாலிகளின் சமாதானம் எப்போதும், படுகொலைகளின் தொடக்கமாகவே அமைகின்றது. முடிவாக அமைதி குலையும் போது, ஒரு பாரிய படுகொலைகளுடன் நிறைவு செய்யப்படுகின்றது. யுத்தம் தொடங்கியவுடன் கொலைகள் உச்சத்தை அடக்கின்றது.

பாலிகள் தமது மாவீ ரர் உரையில் மக்கள் பற்றி மிக இழிவாகவும் தாழ்வாகவும் மதித்தே எப்போதும் கருத்துரைக்கின்றனர். மக்களை வறும் மந்தகைகளாக அடிமைப்படுத்தியபடி, மக்களுக்காக போராடுவதாக பீ ற்றும் உரை, எப்போதும் பொய்யையும் புனவையும் கொண்ட மக்களின் பெயரில் வாசிக்க முன்கின்றனர். மக்கள் தாமாகவே விரும்பி தரே தலை பகிஸ் கரித்ததாகவும், மக்கள் தாமாகவே முன்வந்து பாரிய போராட்டங்களை நடத்துவதாகவும் கட்ட கட்ட முன்கின்றனர். ஏன் இன்று இராணுவம் மீ தான கிளமைரோ தாக் குதலகைக் கட்ட மக்கள் செய்வதாக கட்ட பாலிகள் கட்டுகின்றனர். இவ்ை எதையும் மக்கள் செய்யவில்லை. இது எல்லாத் தமிழ் மக்களுக்கும் நன்றாகவே தெரியும். பாலிகள் தமது வழியில் தமது அராஜக வழிகளில்

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 10 December 2005 13:29 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:56

மக்களான அடக்கியொடக்காத புலிச்சரித்திரம் கிடையாது. மக்களின் நலனுக்காக போராடிய புலிச்சரித்திரம் கிடையாது. மக்களின் சமீப பொருளாதார வாழ்வே, புலிகளின் உணர்வுடன் முற்றிலும் முரண்பட்டு காணப்படுகின்றது. புலிகளின் வரலாற்றை, தியாகத்தை ஒரு நடுநிலை (இது ஒரு சார்பாக இருந்த போதும் கூட) ஆய்வான எப்படி மதிப்பிடுவான் என்பதை சிந்தித்துப் பார்ப்பது அவசியம். இன்று "மாமனிதன்", "மதேசு", "மதியுரையா", "தத்துவாசிரியர்" எவையும், உண்மையான கருத்துருவத்தில் கூட யாரும் உச்சரிப்பதில்லை. புலிக்கு பயந்து அல்லது புலிகள் மீலம் சொந்த நலனை பண்புபவர்கள் தான் இப்படி உச்சரிக்கின்றனர். அத்துடன் மந்தைகளாக உள்ள ஒரு கூட்டம் இதனை விசிலித்து உச்சரிக்கின்றது. இதுவே உண்மை. இது வரலாற்றால் நிச்சயம் நிறுவப்படும். இதனால் தான் இதனை நாம் பிழைப்புவாத பிணாமியத்தின் நக்கிபிழைக்கும் வம்புச் சொற்கள் தான் என்கின்றோம்.

தமிழ் மக்களின் தசியவிடுதலைப் போராட்டம் தொடங்கிய போது எப்படி நியாயமான அடிப்படையைக் கோரிக்கைகளுடன் இருந்ததோ, அதே வடிவத்தில் இன்றும் அப்பிரச்சனை அப்படியே உள்ளது. இந்த வகையில் நாம் தமிழ் மக்களின் ஜனநாயகக் கோரிக்கைகளை உரத்துக் குரல் கொடுக்க வேண்டியவராக உள்ளோம். இதுவே எம்முன்னுள்ள அடிப்படையான கடமையாக உள்ளது. அன்று தொடங்கிய போராட்டம் பல ஆயிரம் மனிதர்களை பலிகொண்டு, இன்று முட்டைச் சந்திக்கு வந்து செய்வதறியாது நிற்கின்றது. பல ஆயிரக்கணக்கானோர் மூதுகில் குத்த தயாரான நிலையில், போராட்டம் சிதைவின் விளிம்பில் காத்துக் கிடக்கின்றது. புலிகளை மூதுகில் குத்துவோர் அவர்களுக்குள்ளேயே புளுத்துக் கிடக்கின்றனர். இது அவலமானது தான், ஆனால் இதுவே எதார்த்த உண்மை. இதன் நோக்கில் பரேனவாதம், ஏகாதிபத்தியமும் இணைந்து நடத்தும் சதிராட்டம், புலிகளின் ஜனநாயக விரோத செயல்களின் மீது கொலுவதே நிற்கின்றது.

இந்த நிலையில் தமிழ் மக்களுக்கு பிரச்சனை உண்டு என்று ஏற்றுக் கொள்ளும் எந்தக் கட்சியும், தமது அரசியல் கட்சி சார்பாக தாம் என்ன தீர்வை முன்வைக்கின்றனர் என்ற வகையில் கட்சி கொள்கைகளைக் கூட பிரகடனம் செய்வதில்லை. இது அடிப்படையில் தான் பரேனவாதத்தின் கட்டமைப்பில் கட்சிகள் அனாதைத் துமே உள்ளன என்பதை தெளிவாக காட்டுகின்றது. பச்சைவார்த்தை மடையில் இந்த விடையைத் தாட்டு புலிகள் பச்சைமுத்து நிற்பதன் மீலம் தான் பரேனவாதம் புலிகளை இலகுவாக வெற்றிகொள்ள முடிகின்றது. புலிகள் மீதான பொறிகள் அனாதைத் துமே இதன் மீலம் தான் உருவாகக் முடிகின்றது. புலிகள் அரசியல் ரீதியாக பரேனவாத அரசை நெருங்கி அணுகுவதைத் தவிரக்கின்றனர். இதனை விட்டே விலகி

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 10 December 2005 13:29 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:56

வந்து விடுகின்றனர் அல்லது அதில் இருந்து தப்பியோடிகின்றனர். எந்தப் பச்சுவார்த்தையும் இதனை அடிப்படையாக கொண்ட தொடங்க நிர்ப்பந்திக்க வேண்டும்.

இதற்கு வளியில் பரேனவாத அரசு இலகுவாக பச்சிக் கொண்டு காலத்தகைக் கடத்துகின்றனர். துணிச்சலாகவையுத்ததுக்கு சலெவதில் இருந்து விலகி நிற்கின்றனர். புலிகள் எப்போதும் இயல்புவாழ்வமை எகட்டமதைத்தல் என்ற கரோரிக்கையின் ஊடாக, சொந்த பொருளாதார நலன் சார்ந்து பச்சமுனகைகின்றனர். இதன் மலம் இராணுவ இலக்கை குறிவைக்கின்றனர்.

ஆனால் அமதி இயல்பில் படிப்படியாக, மக்கள் இயல்பான வாழ்வாக மாறிவிடுகின்றது. இதைத்தான் தமிழ் மக்கள் சிங்களப் பரேனவாதிகளிடம் எதிர்பார்ப்பதாக கருதுமளவுக்கு நிலைமை மாறிவிடுகின்றது. தமிழ் மக்களுக்கு, முன்பு இதே நிலையில் இயல்பு வாழ்வு ஒன்று இருந்து வந்த வரலாறே தரெயாது போகின்ற நிலையில், கிடபைபது அமதியான தீர்வாக கருதும் நிலைக்கு சனெறு விடுகின்றனர். இதைக் குழப்பும் போது, புலிகளுக்கு எதிரான நிலைக்கு மக்கள் மாறுகின்றனர். புலிகள் தமது சொந்தக் கரோரிக்கைக்குள்ளேயே முடங்கும் போது, மக்கள் தமது சொந்த நிலைபாட்டுடன் புலிகளுடனான முரண்பாட்டுக்கு இட்டுச் சலெலுகின்றனர். இதைத்தான் ஏகாதிபத்தியம் செய்ய விரும்புகின்றது. புலிகள் இதற்கு துணை நிற்கின்றனர்.

தமிழ் மக்களின் ஜனநாயகக் கரோரிக்கை என்ன என்பது கட்ட புலிகளுக்குத் தரெயாது போய்விட்ட நிலையில், மக்கள் அடக்குமுறைக்குள்ளாகி மோசமான மந்தகைக் கட்டமாக மாறிவிடுகின்றனர். எங்கும் சனியம். எப்படி எங்கிருந்தும் எவது என்று தரெயாத வகையில் நரெருக்கடி உருவாகின்றது.

இது பாலிகளாகும் இயல்பில் ஏற்படுகின்றது. இந்தநிலை அரசுக்கு அல்ல. அரசு இந்த சூனியத்தை பாதுகாக்க விரும்புகின்றது. இதனை உருவாக்கும் வலை, விரிந்த தளத்தில் விரிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசியல் ரீதியாக இதனை எதிர்கொள்ள வகற்றுப் போன பாலிகள், இதில் இருந்து மீறகடந்த ஜந்து மாதத்தில் மட்டும் 300 மறேபட்ட வலெிகுண்டு தாக்குதல்களை இராணுவத்துக்கு எதிராக நடத்தினர். இதன் மூலம் அரசை நிரப்பந்தித்து சண்டையைத் தொடங்க விரும்புகின்றனர் அல்லது அமதி பசேசு வார்த்தைக்கு சலெல்ல முன்கின்றனர். கதிரகாமர் கொலமை மூலம், அரசு யுத்த பிரகடனத்தை செய்யும் என எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் அரசு இதனை சரியாக புரிந்து நிற்கின்றது. பாலிகள் சண்டையைத் தொடங்கும் முயற்சியை மறுத்து, அமதியை பதிலாக பணுகின்றது.

பாலிகள் வலிந்து சண்டையைத் தொடங்க, மலேமும் தீ விரமாக இப்படித் தாக்குதலை நடத்துவர் என்பது தெரியவருகின்றது. மிகப் பெரிய நடவடிக்கைகளைக் கட்ட செய்யமுனாவர். அரசைப் பொறுத்தவரையில், அரசு சண்டையைத் தொடங்க மறுக்கும். தாக்குதலை அரசியல் ரீதியாக காட்டி, பாலியை மலேமும் தனிமைப்படுத்துவர். பொறி இயல்பில் எங்கும் எதிலும் ஏற்படுகின்றது. இதுதான் அன்றாடம் நடக்கின்றது. மற்றொரு தளத்தில் பாலிகள் நடத்திய தொடர்ச்சியான பல நேர கொலகைகள் ஓரூபுறம், பதிலடியாக அரசு ஒரு சில கொலகைகளை நடத்த தொடங்கியுள்ளது. இதைப் பாலிகளுக்கு பதிலடியாக பாலிக் கு எதிரான குழுகள் செய்வதாக காட்டப்படுகின்றது.

சமாதானம் அமதி என்ற போர்வையில் இருந்து யுத்தத்ததை நோக்கி பாலிகள் சலெல்ல விரும்புகின்றனர். ஆனால் அரசியல் வங்குரோத்தால் நேர்மையாக சலெல்லமுடியாதது உள்ள நிலையில், கொலகைகளையும் இராணுவத்துக்கு எதிரான தாக்குதலையும் தீ விரமாகுகின்றனர். இனங்களாகும் இடையில் மோதலை உருவாக்கினர். அரசு தற்காப்பு நிலையில் நின்றும்மட்டும் இதனை எதிர்கொள்கின்றது. சதிகள் மூலம் பாலிப்பாணி நடத்தகைகளை மலேமும் உசுப்பிவிட்டுள்ளனர். எது பாலி எது அரசு என்று இனம் காணமுடியாத சூனியத்தை, அரசு ஏற்படுத்தி அனதைத்தையும் பாலியாகுகுகின்றது. அதநேரம் பாலிகளின் அராஜகத்தை உலக சமூகங்களின் முன்பும், உலகம் முன்பும் அம்பலப்படுத்தி பாலிகளை தனிமைப்படுத்தி வருகின்றனர். பாலிகள் மலேமும் மிக கடுமையான சிக்கலான நெருக்கடிக் குள் சனெற வண்ணம் உள்ளனர்.

அரசியல் ரீதியான சரியான அணுகுமுறையைற்ற பச்சுவார்த்தைகள் முட்டும் சந்திக்கு வருவது தவிர்க்க முடியாதது. யுத்தத்துக்கும் மீள முடியாத நிலை வறே. வடக்குகிழக்கு தமிழ் மக்கள் சரி, இலங்கை வாழ் மக்கள் சரி யுத்தத்துக்கு எதிரான தெளிவான நிலைப்பாட்டைத் தான் உள்ளனர். இதையாரும் மறுக்கமுடியாது. யுத்தம் தொடங்குபவர்கள் குற்றவாளியாகவே இலங்கையில் உள்ள அனைத்து சமீகத்தாலும் காணப்படுவர். இந்த வகையில் தான் ஜே.வி.பி மதில் மலே பினையாக காத் துக்கிடக்கின்றனர். அரசில் சரோது விலகி இருந்தபடி எதற்காகவோ காத் துக்கிடக்கின்றனர் என்றால், யுத்தத்தைத் தான். ஆனால் அந்த குற்றம் தம்மீது வீழ்ந்துவிடக் கூடாது என்பதால் அரசில் சரேவில்லை. அதேபோல் பச்சுவார்த்தைக்கு சிலைவதைக் கூட தனது முடிவிலலவனாக காட்டுவதற்காக, அரசில் சரோது வளியில் காத் துக்கிடக்கின்றனர். தாம் இவற்றில் எதிலும் சம்பந்தப்படவில்லை என்று, நாளடைந்த பவாதமாக குலகைகவே, அரசில் இணையவில்லை. இந்த நிலையில் இருந்து தீர்க்கமாக அரசு எப்போது வளையுருகின்றதோ, அன்று இவர்கள் அரசில் சரே காத் துக்கிடக்கின்றனர்.

இந்த நிலையில் யுத்தத்தை புலிகள் தொடங்குகாரும் மறே குமந்தகைளான விசிலடிக் கூட்டங்கள், வடக்குகிழக்கு தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளுடன் கலக்காத வன்முறை மலே காதல் கொண்ட லும்பன் சமீகமாக சிதறந்து கிடக்கின்றது. சண்டையை விசிலடித்து கொண்டாட்கின்றனர். மாவீரர் தின உரையைக் கேட்போரகைவர, உணவுவிடுதிகள் ஆட்டக்கொழுப்பு இறச்சியும் விஸ்கியும் விசுடேமாக அன்று பரிமாறினர். கிரிக்கட் போட்டியின் போது உணவு விடுதிகள் வர்த்தக நோக்கில் கையாளும் அதே அளவுகோலையே, இதற்கும் பயன்படுத்தினர். எங்கும் மாவீரர் இழிவாடப்பட்ட நிலையில், யுத்தவெறிகூடிய லும்பன் ரசனகைகூரிய நிலையில் இது மறே கில் கொண்டாடப்பட்டது. யுத்தம் ஒரு தீர்வாக அமையுமா? எப்படி? யுத்தம் இருதரப் பிலும் பல ஆயிரம் பரேபலிகொள்வதுடன், பல ஆயிரம் மக்களை கொல்லவும் அவர்களின் வாழ்வையும் சீரழிக்கும். ஆனால் யுத்த வெறியர்கள் இதை நோக்கியே புலம்புகின்றனர். சரி அப்படி யுத்தம் நடந்தால், யாழ்குடாவை பிடித்தால் எல்லாம் எப்படி சரியாகிவிடும்!

இயல்பாக பரணமான பொருளாதார தடவை அமலுக்கு வரும். இராணுவம் இருக்கும் வரதான் உணவு விநியோகம், அரசு ஊழியருக்கான சம்பளம் கூட. இந்த நிலையில் உலகில் எந்த நாடும் அங்கீகரிக்க மாட்டாது. புலிகளை பயங்கரவாத இயக்கமாக மலேும் பலநாட்கள் அறிவிக்கும். எப்படி இதில் இருந்து மீள்வது. மக்கள் உயிர் வாழ்வதற்கு, உற்பத்தி செய்வதற்கு எம்மண்ணில் நீடித்த முழுமையான ஆதாரத்தையும் புலிகளின் சூறையாடும் கொள்கையால் சமீகமே அனைத்தையும் இழந்து நிற்கின்றது. புலிகள் சமீகத்தில் இருந்து அன்னியமான நிலையில், சமீகத்தை சூரண்பி வாழும் லும்பன்களாகவே உள்ளனர். எப்படி சமீகத்தைப் பாதுகாப்பது? மீட்பது? இந்தக்

களே'விக்'கு புலிகள் "மதேக"கள் என்றும் பதிலளிப்பதில்லை. தன்னெழுச்சி வாய்ந்த நிலைமைகளை வாய் வீச்சை மட்டும் எப்போதும் நடத்துகின்றனர்.

யுத்தம் சர்வதேச ரீதியான கடும்பயான எதிர் நடவடிக்கைக்கு இட்டுச் செல்லும். பயங்கரவாதப் பட்டியலில் தமிழ் இனத்தையே சேர்த்து, தமிழ் மக்களின் கழுத்தை இறுக்கிக் கொல்லும். மறுபுறத்தில் சர்வதேச தலையீட்டுக்கான சமூகம் காணப்படுகின்றது.

ஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐ ?

பரேனவாதம் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனையைத் தனது சொந்த தீர்வை முன்வைக்காத இன்றைய நிலையில், யுத்தத்துக்குச் செல்வது தவிரக் கமூடியாத ஒன்றாகவும் உள்ளது. ஆனால் புலிகளின் வழமையான பாணியில் அல்ல. அப்படியாயின் எப்படி? பச்சுவார்த்தைகள் அனைத்தும் பகிரங்கமாக இருக்கவேண்டும். இலங்கையில் வாழும் சமீகங்களும், சர்வதேச சமீகமும் சொந்த மூடிவதை இதன்மேல் எடுக்க நிர்ப்பந்திக்க வேண்டும். பச்சுவார்த்தை மசேயில் தனிவாக அரசியல் கோரிக்கையை முன்னிறுத்த வேண்டும். நிரந்தர சமாதானம் என்ற வகையில், அரசின் யோசனையை பகிரங்கமாக முன்வைப்பதை நிபந்தனையாக வேண்டும். அந்த வகையில் பச்சுவார்த்தை தொடங்க வேண்டும். தசேயம் சார்ந்த ஜனநாயகக் கோரிக்கையை முன்னிறுத்த வேண்டும். இதன் சிங்கள சமீகத்தின் ஜனநாயகக் கோரிக்கைக்கு இயல்பானதாக இணங்கி வரும் வண்ணம், தனிவாக முன்னிறுத்த வேண்டும். சிங்கள பரேனவாத தசேயத்தில் இருந்து, சிங்கள தசேயத்தை தனிமைப்படுத்தும் வகையில் கோரிக்கையை, தமிழ் மக்கள் சார்பாக முன்னிறுத்த வேண்டும். அதாவது சாரம்சத்தில் சிங்கள மக்களுடன் இணங்கி போகும் வகையில் கோரிக்கையை சரியாக முன்னிறுத்தி, பரேனவாதத்தை சிங்கள மக்களிடம் இருந்து பிரிக்க வேண்டும். இப்படி அரசை சிங்கள மக்களிடம் இருந்து தனிமைப்படுத்த வேண்டும். சர்வதேச சமீகத்தை ஏகாதிபத்திய அரசுகளிடம் இருந்து தனிமைப்படுத்த வேண்டும். வளையப்படையான நேர்மையான அணுகுமுறை, எந்த தீர்வையும் நியாயமாகப் போராட்டத் தரப்புக்கு சார்பாக மாற்றும்.

மறுபக்கம் தமிழ் மக்களுடனான உறவை புலிகள் மாற்றியமைக்க வேண்டும். தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக கோரிக்கையை முன்னிறுத்த வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் சிங்கள அரசின் கஃலிக் கும்பலாக உள்ளவர்களையும், ஏகாதிபத்திய கஃலிகளாக வரத்துடிக்கும் கும்பலையும் தமிழ் மக்களிடம் இருந்து அரசியல் ரீதியாக தனிமைப்படுத்த வேண்டும். இதற்கு முதலில் புலிகள் பகிரங்கமான சொந்த சூயவிமர்சனத்தை செய்யவேண்டும். சயெவர்களா! மக்கள் தமது சொந்த விடுதலையை அடையவார்களா!

செவ்வார்த்தா கவிதைகள் கவிதைகள் கவிதைகள் கவிதைகள்

கருணா தனது கொலையுண்ட புலிப்பாணி அரசியல் சயெல்பாட்டுக்கு கஃட நியாயம் கற்பித்துள்ளார். கருணாவின் மாவீரர் தினக் கஃற்று அதே நிலைப்பாட்டில் இருந்து வளையுருகின்றது. "எங்கள் இளைஞர்களையும் மக்களையும் வன்னி ஆக்கிரமிப்பாளர்களிடமிருந்து காப்பாற்றுவதற்காக வீடுகளுக்குச் சென்ற எங்கள் இளைஞர்கள் மீண்டும் ஆயுதங்களை எடுத்து இந்த இனத்துரோகிகளை விரட்டியடிக் வேண்டிய கடையத்துக்குத் தள்ளப்பட்டனர். சிறிது காலம் ஒதுங்கியிருந்துதான் பார்ப்போம் என்று நினைத்திருந்த என்னை பிரபாகரனது கொலைவெறி உடனடியாகவே களத்துக்கு இழுத்து வந்துவிட்டது. கடந்த ஒன்றரை ஆண்டுகளாக நாம் பலதற்காப்பு தாக்குதல்களை நடத்தியுள்ளோம்." இப்படி தமது பக்க கொலையுண்ட கலாச்சாரத்தை நியாயப்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் குற்றம் தரக்கூடிய தியாக புலிகள் மலோனதாக குற்றச்சாட்டப்படுகின்றது. கொலை செய்யும் உரிமையை எப்படி இது நியாயப்படுத்தும! கொலைகளை தொடங்கியது புலிகள் தான். இன்று இராணுவத்துக்கு எதிரான தாக்குதலை நடத்துவதும் புலிகள் தான்.

அதனால் புலிப்பாணி அரசியலையை, கொலகைக் கலாச்சாரத்தையெவது எப்படி நியாயமாகும். கருணா புலிகளின் பிரதேசவாதம் தான், தனது சொந்த தனிப்பட்ட பிரிவுக்கு காரணம் என்று சொன்னவர். எப்போதாவது அதன் அடிப்படையில் இவர் செயல்பட்டுள்ளாரா எனின் கிடையவே கிடையாது. பிரிவுக்கு முன்னும் சரி, பிரிவின் பின்பும் சரி, பிரிந்த பின்பும் சரி எந்த விதத்திலும், அந்த பிரதேச மக்களின் நலன்களுடன் தன்னையிணைத்துக் கொண்டவரில்லை. மாறாக அதே புலி அரசியலை, புலிக் குமாற்றாக படுகொலை அரசியலை நடத்துகின்றார். இதைத்தான் பிரதேசவாத அரசியல் என்கின்றனர்.

இதற்கு ஒரு படிமலே போய் "எங்கள் இனத்துக்கான பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவகைக்க எம் இனத்துடன் தொடர்புடைய எங்கள் பார்வீ கத்தை நன்கு தெரிந்து கொண்ட நாட்கள் முன்வர வேண்டும். ஒன்று இந்தியா, அல்லது பிரித்தானியா ஆகிய இரண்டு நாட்களும் தான் எங்கள் பிரச்சினைகளை நன்கறிந்தவர்கள். இவர்களது மத்தியஸ்தம் தான் எமக்குத் தேவையானது. குறிப்பாக இந்தியாதான் எங்கள் இனத்துக்கான பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவகைக்க வேண்டியநாடு. பிரித்தானியா ஆட்சியாளராக இருந்து பொறுப்புகளை கொழும்புவாசிகளிடம் ஒப்படைத்துவிட்டாச் சனென்ற நாடு. இந்த இரண்டு நாட்களும் எங்கள் பிரச்சினையில் தலையிடாது இருப்பதற்கு யார் காரணம், வேறுயாரும்ல்ல பிரபாகரன் தான்." இப்படி தனது மாவீரர் தினச் செய்தி மலம் கிறி, அன்னிய கைக்கலியாகி நிற்கின்றார். பிரபாகரனை விட கீழ் இறங்கி நிற்கின்றார். கிழக்கு வாழ் மக்கள் எங்கே போய் விட்டார்கள். கிழக்கு மக்களிடம் தங்கி நிற்காது, இந்தியாவையும் அன்னிய நாட்களையும் சார்ந்து நிற்கும் விபச்சார அரசியலைத் தான், கருணா அறிவித்துள்ள நிலையில் இவர்கள் வன்னிப்புலிகள் என்று குற்றம் சாட்டும் அரசியல் அருகதையைக் கட்டி இழந்து விடுகின்றனர்.

நடைமுறையில் இந்தியாவும், அரசும் கட்டிக்குலாவும் அரசியல் வளர்ச்சியே கண்டுவருகின்றது. முற்றாகவே இந்தியாவின் வளர்ப்பு நாயாக வளர்ந்த பரந்தன் ராஜன் கும்பலான ஈ.என்.பி.எல்.எவ் யுடன் கட்டிய கட்டின் போதே, இதன் பின்னனி அம்பலமாகத் தொடங்கியது. இவர் தனது முன்னாள் துரோகியுடன் கண்ணால் காணாத திடீர் காதல் கொண்ட கட்டிய போது, இவரின் கைக்கலி அரசியல் அம்பலமாகியது. இதே போன்று டக்கிளஸ்சுடன் கொண்டிருந்த ஆரம்ப உறவுகள் எல்லாம், அரசியல் ரீதியாக துரோகத்தனமானவை. நியாயப்படுத்த முடியாதவை.

இங்கு துரோகம் என்ற அரசியல் பதத்தை, புலிகள் பாணியில் நாம் பயன்படுத்த முனையவில்லை. மாறாக நாம் தெளிவாக சொந்த மக்களைச் சார்ந்து நிற்காது, அன்னிய அரசுடன், அன்னிய இராணுவங்களுடன், எதிரி இராணுவங்களுடன் கட்டிச் செயல்படும் அனாதையையும் துரோகத்தனமானதாகவே நாம் கருதுகின்றோம். புலிகள் படுபயங்கரமான மக்கள் விரோத செயல்களை செய்த போதும் கட்டி, இந்த கைக்கலித்தனத்தை நியாயப்படுத்துதிவிட முடியாது. நீ நேர்மையாக இருந்தால் மக்களுடன் நில், போராடி நேர்மையாக அதில் மடி. இல்லையென்றால் ஒதுங்கிப் போ. இது அரசியல் நேர்மை. மக்கள் என்ற வார்த்தையை புலிகளைப் போல், கடுக்கெட்ட அன்னிய ஆக்கிரமிப்பாளருக்கு சாதகமாக பயன்படுத்துவதை, நாம் ஒரு நாளுமே புலிகளின் பெயரில் அனுமதிக்க முடியாது. இதையார் செய்தாலும் நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

சாதாரணமான மக்கள் புலிகளின் கொடும்மைகளின் போது, புலிகள் அல்லாத ஒருவரின் துணையை நாடுவதை நாம் துரோகமாக கருதுவதில்லை. ஆனால் அரசியல் குழுக்கள், அதன் தலைவர்களை, அரசியல் செய்வோர் இப்படி செயல்படும் போது, அரசியல் ரீதியாக மன்னிக்கவோ சலுகை வழங்கவோ முடியாது. புலி அல்லாத அணி, ஒரு அணியாக இதனால் இருக்கவும் முடியாது. நீங்கள் புலிகளின் கொடும்மைகளை எதிர்க்க வேண்டும் என்று விரும்பினால், மக்களை மட்டும் சார்ந்து நில்லுங்கள். இதில் தனித்து நிற்கின்றீர்கள் என்றால், அப்படி மட்டும் நில்லுங்கள். மக்கள் அல்லாத அனாதைத் துச்சியெல்பாடாகவும் துரோகத்தனமானவையான வரலாற்றில் மக்கள் அல்லாத புலியின் வரலாறு எப்படி தடுக்கியெறியப்படும்மோ, அப்படித்தான் இந்த துரோக வரலாற்றிற்கும் நிகழும். முடிந்தால் நேர்மையாக போராடுங்கள்.